

Șarpele iubirii de argint, rădăcina a toată fărădelegea

Situația umilă în care a ajuns România prin deposedarea ei de bogățiile materiale de către oamenii de afaceri pățimași mă face să mă gândesc la versetele 23-25 din Sfânta Evanghelia după Marcu din capitolul 10: *„Și Iisus, uitându-Se în jur, a zis către ucenicii Săi: Cât de greu vor intra bogății în împărăția lui Dumnezeu! Iar ucenicii erau uimiți de cuvintele Lui. Dar Iisus, răspunzând iarăși, le-a zis: Fiilor, cât de greu este celor ce se încred în bogății să intre în împărăția lui Dumnezeu! Mai lesne este cămilei să treacă prin urechile acului, decât bogatului să intre în împărăția lui Dumnezeu”*.

Părintele Justin Pârvu spunea că această situație ar trebui asumată de către toți românii și depășită prin „răbdare și rugăciune”. Dumnezeu a îngăduit sărăcia materială ca să ne ajute să ne pocăim, nu ca să plecăm în lumea largă după bogății, uitând de Ortodoxie, de tradiții și de pământul apărat cu sânge de străbuni.

Oricât de bogați am fi pe plan material, trebuie să acordăm atenție sufletului, altminteri trecerea la cele veșnice se face spre bucuria necuraților, așa cum reiese și din vedenia Sfântului Andrei cel Nebun pentru Hristos:

„În altă vreme umblând Sfântul Andrei prin cetate a văzut de departe un mort care era dus la groapă și omul acela era foarte bogat și mulțime de popor mergea după dânsul, cu multe lumânări și cu tămâie, iar clericii cântau pe lângă el obișnuitele cântări ale îngropării și plângere multă de la ai săi se auzea. Iar sfântul vedea, ca înainte văzătorii, ce se petrecea la mortul acela și a stat privind și, deodată, a început a nu se mai simți pe sine mult timp. Și iată, a văzut o mulțime de arapi mergând înaintea lumânărilor și strigau: „Amar lui, amar lui”. Și țineau niște saci în mâini și turnau cenușă pe oamenii care mergeau împrejurul mortului. Iar alții de bucurie și de veselie jucau și râdeau fără de rușine, ca niște nerușinate desfrânate, alții urlau ca și câinii, iar alții guițau ca porcii, căci al lor era mortul acela. Alții mergeau în jurul lui și îl stropeau pe mort cu apă rău mirositoare, iar alții prin văzduh zburau împrejurul mortului și miros urât ieșea din trupul aceluia păcătos. Iar alții din urmă mergeau plesnind cu mâinile și cu picioarele și zgomot mare făceau, batjocorind pe cei ce cântau și așa grăiau între dânșii: „Să nu vă dea

vouă Dumnezeu, nici unuia, ca să vedeți lumina, ticăloșilor creștini, căci cântați unui câine: „Cu sfinții odihnește sufletul lui” și încă robul lui Dumnezeu îl numiți pe acesta, care este vinovat de toată răutatea”.*

Nici mirenii și nici călugării nu sunt scutiți de patima iubirii de argint și nici de urmările acesteia, așa cum reiese dintr-o altă vedenie a aceluiași sfânt:

Venind Sfântul Andrei în târg, la o cruce a aflat pe un oarecare monah a cărui viață o lăudau toți ca fiind îmbunătățită; căci cu adevărat bine se nevoia, precum se cuvine monahilor, însă era biruit de iubirea de argint fără de măsură; mulți dintre cetățeni, mărturisindu-și înaintea lui păcatele, îi dădeau lui mulțime de aur ca să o împartă la săraci pentru mântuirea sufletelor lor, iar el, fiind cuprins de nesățioasa patimă a iubirii de argint, nimănui nu da, ci în punga sa punea totul și, văzând că argintul se înmulțește, se bucura. Iar Fericitul Andrei, mergând pe calea aceea unde ticălosul monah își avea petrecerea sa, cu ochi proorocești a văzut un șarpe înfricoșat încolăcindu-se pe grumazul lui. Și mergând aproape de călugăr privea la șarpele acela. Iar călugărul, socotind că este unul din săraci și stăruie ca să ia milostenie, i-a zis: „Dumnezeu să te miluiască frate, că nu am ce să-ți dau”.

Fericitul Andrei, depărtându-se puțin de dânsul, a văzut o hârtie în văzduh, deasupra șarpelui, scrisă cu litere negre: „**Șarpele iubirii de argint, rădăcina a toată fărădelegea**”. Apoi, uitându-se înapoi, a văzut doi tineri certându-se între dânșii: unul era negru și avea ochii întunecați, căci era diavol, iar altul era alb ca o lumină cerească, căci era îngerul lui Dumnezeu. Și zicea tânărul cel negru: „Al meu este călugărul acesta, că voia mea face, căci nemilostiv și iubitor de argint este și cu Dumnezeu parte nu are, ci ca un al doilea slujitor de idoli mie îmi slujește”. Iar luminosul înger zicea: „Ba nu, al meu este de vreme ce postește și se roagă și este smerit și blând”. Și se certau așa amândoi și nu era pace între dânșii. Atunci s-a auzit un glas din cer spre purtătorul de lumină înger, zicând: „Nu ține parte cu călugărul acela și lasă-l pe el, căci lui Mamona slujește, iar nu lui Dumnezeu”.**

Accesarea fondurilor europene reprezintă un alt mod de a încuraja patima iubirii de argint și un cal troian pentru ecumenism dacă aceste fonduri sunt solicitate de mănăstiri sau parohii. Cel care oferă fonduri europene poate avea unele pretenții privind investiția pe care o sponsorizează. De exemplu, Mănăstirile de la Meteora au fost nevoite să renunțe la **avaton** în anul 1948

pentru a fi transformate ulterior în obiective turistice: „După construirea unei șosele care facilitează accesul către mănăstirile din vârful stâncilor, turismul a început a devasta orice urmă de sfințenie care mai exista la Meteora. Astăzi, mănăstirile de la Meteora au ajuns muzee, „cimitire” ale autenticului monahism de odinioară”.***

Acest lucru care se urmărește și în ceea ce privește Sfântul Munte Athos și nu numai.**** De aceea, accesarea fondurilor europene ar trebui privită cu mare **suspiciune** de către stareții tuturor mănăstirilor românești atrase și acestea de mirajul fondurilor europene. S-a trădat Ortodoxia la pseudosinodul din Creta? Stareții care au făcut astfel de împrumuturi au de ales acum între Hristos și mamona de pe comorile fondurilor europene, căci neîndeplinirea unor condiții impuse la contractarea împrumuturilor poate avea urmări nefaste.

O mare încercare a creștinilor din aceste timpuri (dictatura electronică) profețită în Apocalipsă, capitolele 13-15 se apropie. Astfel, în curând nu vom mai putea cumpăra sau vinde dacă nu vom accepta semnul fiarei 666 pe mâna dreaptă sau pe frunte. Dacă nu ne obișnuim din timp să luptăm cu patima iubirii de argint, cădem direct în ghearele lui Antihrist!

Dumnezeu să ne ajute pe toți să luptăm cu toate patimile și să fim ai lui Hristos!
Amin.

Prof. Lucreția P.

8 ianuarie 2020

*<https://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfantul-andrei-nebun-pentru-hristos-146751.html>

***ibidem*

***<https://www.crestinortodox.ro/editoriale/avatonul-de-nu-voie-femeile-sfantul-munte-athos-121113.html>

*****ibidem*